

for vil det være nødvendigt, at vi stræbe efter at ordne vor Skattelovgivning saaledes, at Landets Borgere maa være med til at bære Samfundets Byrder i samme Forhold, som de sidde inde med Samfundets Goder. Kritikken, der rettes mod Skattelovene, betragter jeg ikke som saa meget rettet mod deres Principper som mod den Maade, hvorpaa Rammerne ere formede, og den Maade, hvorpaa de praktiseres i Livet. Der har vel ikke været mange, som havde ventet, at en saa gennemgribende Reform kunde gennemføres, uden at der vilde være adskillige Mangler at rette i Fremtiden. Det har man ogsaa set i andre Lande, hvorledes man har maattet rette, og vi ere jo heller ikke blinde for, at der ikke er saa faa Mangler at rette ved disse Love. Jeg vilde ønske, at man snarest muligt vilde imødekomme det Krav, der er i Befolkningen om at rette de tilstedeværende Mangler, for at det ikke for Befolkningen skal se ud, som om Rigsdagen ikke ønskede at tage dette Arbejde op.

Naar Ligningsmyndighederne ofte i det første Aar have været uheldige med Skatteligningen, saa kan det vel heller ikke nægtes, at den Vejledning, som er givet Sogne-raadene, ofte har bidraget til at gøre det endnu mere uklart for dem. Paa den anden Side have Repræsentanterne for de to Vælgerklasser i de fleste Kommuner været enige om den Maade, hvorpaa de have lagt Ligningen, og naar det desuagtet ofte kan gøres gældende, at det er de højst-beskattedes Repræsentanter, som have villet vælte Byrderne over paa de mindre bemidlede i Samfundet, saa viser dette, at hvis vi havde haft gennemført den almindelige kommunale Valgret, vilde dette Skin, dette Vaaben, som man nu benytter i Agitationens Tjeneste, ikke have været til Stede. Dette er en Grund mere til, at vi maa søge snarest muligt at faa den kommunale Valglov gennemført. Sluttelig skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg finder, at saa snart Virkningen af de direkte Skattelove nogenlunde kan overses, bør Venstre og dets Regering gaa til Omordning af de indirekte Skatter. Dette Krav vil gøre sig stærkere og stærkere gældende i Befolkningen, og hvis Venstre ikke tager dette Spørgsmaal op, vil man med Grund kunne sige, at Venstre paa dette Omraade har svigtet en af sine Opgaver. Det er derfor mit Haab, at den højtærede Finansminister i en ikke alt for fjern Fremtid vil

fremkomme med Forslag til en gennemgribende Reform af vor Toldlov.

K. Bjerre: Jeg skal følge det Eksempel, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) gav, og afholde mig fra storpolitiske Udtalelser, men ikke just af den samme Grund, som vel heller ikke var ganske ægte, men derimod af den Grund, at det kan betragtes som ganske overflødig, al den Stund alle Mennesker ikke blot i Regeringspartiet, men helt ud til de alleryderste Fløje indrømme, at den nuværende Regering er parlamentarisk set den eneste mulige. Saa længe det er Tilfældet, forekommer det mig, at al Diskussion om den Ting er i Virkeligheden lige saa unyttig som at tale om Vejret, saa at selv om det ærede Medlem, der før talte, kunde have leveret et veltalende Foredrag om, hvorledes Højre vil anerkende dette Ministerium, vilde der dog umulig kunne være fremkommet noget nyt deri. Indtil den Tid kunde tænkes at komme, da Regeringen vilde følge ny Veje, hvor det kunde være tvivlsomt, om Flertallet af det danske Folk vilde følge den, indtil da ville disse Overvejelser være ganske ørkesløse.

Jeg vil derfor holde mig til den daglige Politik eller nærmest Administrationen, og jeg har der lagt Mærke til en Ting, og det er dette, at Folk i Almindelighed tilskrive disse Ministre en langt større Indflydelse paa Tingenes Gang og paa Livet i Almindelighed, end man hidtil har plejet at tillægge Ministre. Det kan grænse helt ud til det latterlige. Dersom en Hest slaar en Soldat, er det Krigsministerens Skyld, og hvis der er en Revne paa et Rør, er det Trafikministerens Skyld. Man kan opleve de mest mærkværdige Ting. Jeg oplevede saaledes i Sommer følgende, da jeg kom ind i Toget ved en Mellestation. Der sad et Par Herrer; der havde været Vindue oppe paa Læsiden, det var en tør støvende Dag, alt var fuldt af Støv, Støvet suges jo ind paa den Side. Da der var gaaet en kort Tid, sagde den ene til den anden i fuldt Alvor: Se, det er dette Bonderegimente, vi skulle have; her er snart ikke til at være for Skidt alle Steder, for der skal fedtes og spares alle Vegne. Det var ogsaa Ministeriets Skyld, at der var Støv i Kupeen!

Man kunde kalde det ligefrem latterligt og ærgerligt, men det er i Grunden en Ære; thi det betyder, at man har en mystisk Forestilling om, at dette Ministerium